

7242 LLEI 4/1995, de 23 de març, de regulació del permís parental i per maternitat. («BOE» 71, de 24-3-1995.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Un dels àmbits en què la discriminació per raó de gènere es continua produint, encara que d'una manera indirecta, és el corresponent al de l'accés al mercat laboral en la selecció de personal.

Malgrat l'avenç produït mitjançant la derogació de disposicions discriminatòries, per tal d'anar adaptant els codis legals als principis constitucionals, la realitat ens mostra que es continuen donant situacions que condicionen la situació de les dones en el mercat de treball.

En aquest àmbit, és la dona la que rep les pitjors conseqüències, a causa de la divisió del treball que per raons de gènere hi ha a la societat.

N'és una mostra la possible baixa o circumstància tipificades actualment com a incapacitat laboral transitòria del permís per maternitat, així com la possibilitat que se sol·liciti l'excedència durant un període no superior a tres anys per poder atendre la cura de cada fill indistintament per part del pare o bé de la mare.

Per poder mitigar aquesta problemàtica és convenient estendre el règim d'excedència forçosa que regula la llei a tot el període d'excedència establert per atendre la cura dels fills, i introduir com a contrapartida la possibilitat que els llocs de treball que quedin vacants amb motiu de l'excedència es puguin cobrir mitjançant la subscripció de nous contractes, els quals han de tenir una reducció del 95 per 100 durant el primer any d'excedència, del 60 per 100 durant el segon any d'excedència i del 50 per 100 durant el tercer any d'excedència, en les cotitzacions empresarials a la Seguretat Social, sempre que es contracti treballadors en atur que estiguin cobrant una prestació per desocupació.

Amb aquesta possibilitat s'aconseguiria: eliminar alguns dels inconvenients existents per a la contractació de dones casades o en edat de tenir fills; reduir els índexs de desocupats existents en l'actualitat i estimular la contractació laboral, atès que la subscripció de contractes per complementar o substituir un lloc de treball d'un treballador en situació d'excedència reduiria els costos empresarials.

Article primer.

Es modifica l'apartat 3 de l'article 46 de la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, que queda redactat de la manera següent:

«Article 46.

3. Els treballadors tenen dret a un període d'excedència, no superior a tres anys, per atendre la cura de cada fill, tant si ho és per naturalesa com per adopció, a comptar de la data de naixement del fill.

Els fills successius donen dret a un nou període d'excedència que, si s'escau, posa fi a aquell de què es gaudia. Quan el pare i la mare treballin, només un d'ells pot exercir aquest dret.

El període en què el treballador estigui en situació d'excedència de conformitat amb el que estableix aquest article és computable als efectes d'antiguitat, i el treballador té dret a l'assistència a cursos

de formació professional, a la participació dels quals ha de ser convocat per l'empresari, especialment en ocasió de la seva reincorporació. Durant el primer any té dret a la reserva del seu lloc de treball. Transcorregut aquest termini la reserva queda referida a un lloc de treball del mateix grup professional o d'una categoria equivalent.»

Article segon.

Es modifica l'apartat 4 de l'article 29 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en la redacció feta de conformitat amb la Llei 3/1989, de 3 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 29.

4. Excedència per a la cura dels fills.

Els funcionaris tenen dret a un període d'excedència, no superior a tres anys, per atendre la cura de cada fill, tant si ho és per naturalesa com per adopció, a comptar de la data de naixement del fill. Els fills successius donen dret a un nou període d'excedència que, si s'escau, posa fi a aquell de què es gaudia. Quan el pare i la mare treballin, només un d'ells pot exercir aquest dret. El període de permanència en aquesta situació és computable als efectes de triennis, consolidació del grau personal i drets passius. Durant el primer any tenen dret a la reserva del lloc de treball que ocupaven. Transcorregut aquest període, aquesta reserva ho és a un lloc en la mateixa localitat i del mateix nivell i retribució.»

Article tercer.

S'afegeix una nova disposició addicional onzena a la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena:

Els contractes d'interinitat que se subscriuïn per substituir el treballador que estigui en situació d'excedència tenen dret a una reducció en les cotitzacions empresarials a la Seguretat Social per contingències comunes en les quanties que s'especifiquen a continuació, quan els contractes se subscriuïn amb beneficiaris de prestacions per desocupació, de nivell contributiu o assistencial, que faci més d'un any que siguin perceptors.

a) 95 per 100 durant el primer any d'excedència del treballador que se substitueix.

b) 60 per 100 durant el segon any d'excedència del treballador que se substitueix.

c) 50 per 100 durant el tercer any d'excedència del treballador que se substitueix.

Aquests beneficis no són aplicables a les contractacions que afectin el cònjuge, ascendents, descendents i altres parents per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclòs de l'empresari o dels que tinguin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les empreses, que revesteixin la forma jurídica de societat, i les que es produeixin amb aquests últims.

Les contractacions realitzades a l'empara del que estableix aquesta disposició es regeixen pel que disposen l'article 15.1.c) d'aquesta Llei i les seves normes de desplaçament.»

Article quart.

La situació d'excedència per un període no superior a tres anys per atendre la cura de cada fill té la consideració

de situació assimilada a l'alta per obtenir les prestacions per desocupació. Aquest període no es pot computar com d'ocupació cotitzada per obtenir les prestacions per desocupació, però als efectes d'aquest còmput es pot retrotreure el període dels sis anys anteriors a la situació legal de desocupació, o al moment en què va cessar l'obligació de cotitzar, que estableixen els articles 207 i 210 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovada pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel temps equivalent al que el treballador hagi estat en la situació d'excedència forçosa.

Disposició addicional única.

Es modifica l'article 43 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«En el termini màxim de deu dies des de la presentació del conveni en el Registre l'autoritat laboral n'ha de disposar la publicació obligatòria i gratuïta en el "Butlletí Oficial de l'Estat" o, en funció del seu àmbit territorial, en el de la comunitat autònoma o província corresponent.»

Disposició transitòria única.

Les situacions d'excedència per tenir cura de fills, vigents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, a l'empara del que disposa la Llei 3/1989, de 3 de març, es regeixen pel que disposa aquesta Llei, sempre que en la data d'entrada en vigor esmentada el treballador exce-

dent es trobi dins el primer any del període d'excedència o d'aquell període superior a l'any al qual s'hagi estès, mitjançant un pacte col·lectiu o individual, el dret a la reserva del lloc de treball i al còmput de l'antiguitat.

En cas contrari, l'excedència es regeix per les normes vigents en el moment del començament del seu gaudi, fins a la seva terminació. En el cas de les excedències sol·licitades abans del 21 de desembre de 1994, es poden acollir a les normatives sobre destinacions provisionals de caràcter autònom, quan expressament renunciïn als drets que li atorga aquesta Llei i així ho sol·licitin els seus titulars.

Disposició final única.

1. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. Les modificacions que aquesta Llei introdueix en la Llei 8/1980, de 10 de març, de l'Estatut dels treballadors, s'han d'incorporar, si s'escau, al text refós de la norma esmentada, a què es refereix la disposició final setena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de març de 1995.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ